

bevæger jeg mig ikke, at jeg ikke ved, at Kommunerne maa tage deres Del af Byrden. Jeg talte jo netop ogsaa om Kommunernes vanskelige Stilling.

Hvad endelig de 68½ Mill. Kr. angaar, da er de jo ikke alene til Aldersrenten; de gaar ind i hele vor offentlige Husholdning. Og jeg vil gerne spørge Indenrigsministeren, om han da tror, at det er Arbejderbefolkningen, der drikker alt det dyre Brændevin og alt det Luksusøl o. s. v. Maa jeg faa et klart og bestemt Svar paa dette Spørgsmaal.

Martin Hansen: Da jeg har interesseret mig stærkt for Aldersrentespørgsmaalet, ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger. Allerførst giver jeg mit Partis Ordfører den fuldeste Tilslutning til, hvad han har udtalt angaaende Forsikringsprincippet, og hvad dermed staar i Forbindelse. Dernæst vil jeg sige følgende til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen: Det er rigtigt, at jeg har udtalt mig om, at i Overgangstiden vilde Aldersrenteloven koste ca. 80 Mill. Kr., og jeg er heller ikke gaaet fra endnu, at vi muligt naar derop, vel at mærke i Overgangstiden; thi det er ganske klart, at naar vi er kommet gennem denne Overgangstid, vil Udgiften synke en Del.

Idet jeg for øvrigt med Hensyn til, hvilke Mangler der efter min Mening er ved Aldersrenteloven, henviser til mine Udtalelser ved Finanslovens første Behandling, skal jeg bemærke, at det forekommer mig klart, at de Ændringer, man eventuelt vil gaa med til at forhandle om at foretage ved Aldersrenteloven, maa ligge indenfor den finansielle Ramme, som er afstukket, og Spørgsmaalet er da, om der er Mulighed for indenfor denne Ramme at ændre paa Loven, saaledes at den blev mere tiltalende eller virkede mere retfærdigt.

Her har atter og atter den Paastand lydt, at de, der ingenting havde, fik for lidt, medens man gik for højt op med at yde Rente til dem, der havde noget. Nu maa jeg allerførst sige herom, at jeg vil stedse være det ærede Medlem Hr. Kragh taknemmelig for det Princip, han har gennemført i denne Lov, thi det er ganske klart, at hvis vi bygger vor sociale Lovgivning paa det sunde Princip, at Flid og Sparsommelighed belønnes, saa vil Aldersrenteloven blive af Værdi i Fremtiden, idet de, der rykker frem, ved, at de godt kan have noget og dog oppebære en Rente. Det er altsaa noget meget værdifuldt ved Loven, men det hindrer ikke, at man kan tale om, hvorvidt der kunde være en anden Maade, om man

ikke kunde tage noget fra opad til og give lidt mere forneden. Og det er egentlig Grunden til, at jeg har taget Ordet.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at overveje en Tanke. Det største Spring i Aldersrenteloven er fra Indtægten 0 til op imod 400 Kr. paa Landet, fra 0 til ca. 500 i Købstæderne og fra 0 til ca. 600 i København og paa Frederiksberg. Men hvis man f. Eks. satte det fradragsfrie Beløb ned og satte Renten op, vilde man kunne give dem, som trænger mest, mere — men en Forandring af Størrelsen af det afgiftsfrie Beløb vil jo kun kunne virke for de Personer, som kommer til i Fremtiden, idet jeg forudsætter, at man vanskelig kan ændre Forholdet for dem, der er begyndt at faa efter de nugældende Regler. Jeg har prøvet et lille Eksempel, som jeg vil nævne for at præcisere, hvad jeg mener. Jeg holder mig til Landet. Der faar et Ægtepar, hvad enten man har en Indtægt paa 0 eller paa 200, 300 eller 400 Kr., en Rente af 600 Kr. Nu har den højtærede Minister foreslaaet 720 Kr. Dersom vi accepterer de 720 Kr., mensaaledes, at vi lader det fradragsfrie Beløb begynde allerede, naar man havde 100 Kr., vilde en Indtægt paa 0 faa 720 Kr. i Rente, en Indtægt paa 100 Kr. 720 Kr., en Indtægt paa 200 Kr. 670 Kr. og en Indtægt paa 300 Kr. 620 Kr. Men naar man naar 400 Kr., bliver Renten 570 Kr., altsaa 30 Kr. mindre end nu, ved 500 Kr. 55 Kr. mindre, ved 600 Kr. 80 Kr. mindre og ved 700 Kr. 105 Kr. mindre, og det fortsættes, lige til vi naar 1 000 Kr., hvor der nu gives 225 Kr., men som efter denne Skala kun vil faa 95 Kr. Jeg ved ikke, hvor meget dette vilde betyde, naar man anlagde ganske de samme Betragtninger paa Købstæderne og København; men man maa kunne undersøge, om der ikke var Mulighed for at give dem, der laa lavest nede, noget mere Rente uden at gaa saa højt op, som man gør for Øjeblikket. Da vilde man overhovedet slet ikke forrykke det gode Princip, der er nedlagt i Loven.

Det var disse Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre for at saavel den højtærede Minister som det kommende Udvalg kunde tage dette Forhold under Overvejelse, for at man kunde se, hvordan det økonomiske Resultat heraf vil blive. Thi jeg synes, at det maa staa alle ærede Medlemmer klart, at udover den finansielle Ramme, der nu er lagt, og som jeg vedblivende tror i Overgangstiden vil komme til at ligge omkring 80 Mill. Kr., vil vi ikke kunne komme. Men jeg synes ogsaa, at indenfor denne Ramme kunde man i al Ro og Mag for-